

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 243.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000249776/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

Helsen jeg faar
 ved Trøst kun af den Hulde,
 som slog mig mit Saar, —
 karsk jeg da blev tilfulde.
 Oh, men Døden giver
 mig ikkun stakket Frist,
 om ej hun bliver
 mig mild og god tilsidst.
 Elskovsbetagen
 mig gjør saa rød en Mund,
 et Blik som Dagen
 og en Barm saa rund!

»Forstaar I saa, hvad det er at leve paa Ebernburg?»

Ridder Franz blev længe staaende oprejst, skjønt nu noget vaklende, og stirrede — brummende paa Melodien — frem for sig.

Tilio følte sig ganske overvunden. Han stirrede ogsaa — ind i en Verden, meget broget, og hvor noget, han ikke ret kunde faa fat paa, var ham imod, — men dog en Verden, hvor vistnok ogsaa dét var, som han ventede paa, dét, som han var bleven bedraget for i Morges og hele Dagen — indtil nu!

»Men hvordan skulde Doktor Martin komme dérhen?» sagde han, gribende paa Maa og Faa ligesom ind i en Dyng af sammenfiltrede Forestillinger.

Ridder Franz halvvejs faldt — tilbage paa Hyndet, hvor han før havde siddet. Han greb sit Krus og drak dybt — som om dét kunde stive ham af.

»Nu er vi Venner, — I er paalidelig,« sagde han hviskende, men udtalte dog nogle af de følgende Ord altfor højt. »Jeg er kommen herop forat tale med ham, om han er villig. Og er han det, da følger han hemmelig med mig. Man venter ham paa Ebernburg. Uden ham kan man ikke faa sine Planer fremmet, thi man kan ikke faa Folk nok med. Men er han paa vor Side, da skal Tyskland blive et andet, end det er. Jeg har ikke villet sige jer dette, før jeg kunde være sikker paa jer. Men det er jeg nu, er jeg ikke?»

»Jo. — Men jeg —«

»I følger med. Vi har Brug for mange paa Ebernburg. Har I Lyst?»

»Jo, jeg har stor Lyst. Det kommer mig for, som jeg har ventet paa jer hele Dagen.»

»Ej, Snak! I har jo intet vidst derom. Har I vel?»